

Mál nr. 205/2019**M og
V vegna ábyrgðartryggingar fjölskyldutryggingar****Barn kastar steini í bifreið þann 23.4.2018.****Gögn.**

Málskot málskotsaðila, móttakið 14. júní 2019 ásamt fylgiskjöllum.

Bréf V, dags. 10. júlí 2019, ásamt fylgiskjali.

Tölvupóstur M, dags. 14. júlí 2019.

Málsatvik.

Samkvæmt lögregluskýrslu ók M, þann 25. apríl 2018, á bifreið sinni eftir Gagnvegi í Reykjavík, í átt að Fjallkonuvegi. Þegar hún var á móts við strætóskýli við Dalhús heyrði hún skyndilegan háan hvell í toppnum á bifreiðinni, beint fyrir ofan höfuðið á sér. Hún lítur þá í spegil og sér þrjá drengi við skýlið. Hún snýr við og fékk staðfest að einn þeirra hafi kastað grjóti í bifreiðina, drengur (A). Lögregla hafði samband við foreldra A þar sem fram kom að drengurinn viðurkenndi að hafa kastað snjóbolta/grjóti í átt að bifreiðinni en hann og vinur hans hefðu kastað á svipuðum tíma og hann vissi ekki hvor átti kastið sem lenti á bifreiðinni. Lögregla hafði einnig samband við foreldra þess drengs, þar sem fram kom að hann hafi ekki kastað steini í átt að bílnum. M gerði kröfu í ábyrgðartryggingu foreldra A. Þeirri kröfu var hafnað af V með tölvubréfi, dags. 4. júní 2019 á þeim forsendum að tjóninu hafi verið valdið af ásetningi og tryggingin bæti ekki slík tjón, sbr. 65. gr. skilmála tryggingarinnar.

M telur tjónið bótaskyldt úr ábyrgðartryggingu foreldra A þar sem tjóninu hafi ekki verið valdið af ásetningi, heldur hafi 9 ára drengur kastað grjótinu af óvitaskap. Hann hafi ekki reynt að flýja af vettvangi og gefið allar upplýsingar sem óskað var eftir.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að félagið telji gögn málsins nokkuð óljós. Ekki liggi fyrir hvort steini eða snjóbolta hafi verið kastað í bifreiðina og engin gögn, svo sem myndir, tjónamat eða annað liggi fyrir. Því verði að teljast ósannað að bifreiðin hafi orðið fyrir tjóni. Þá sé einnig óljóst hver á að hafa kastað í átt að bifreiðinni. Lögregla hafi enga skýrslu tekið af A og frásögn um að hann hafi kastað steini í bifreiðina virðist byggja á frásögn annarra drengja, sem einnig gætu hafa kastað í bifreiðina. Frásögn þeirra verði því að teljast ótrúverðug og því telji félagið ósannað að A hafi kastað snjóbolta/steini í bifreiðina. Þá teljist það ásetningsverknaðar, eða í það minnsta stórfellt gáleysi, að valda skemmdum á bifreið með því að kasta snjóbolta/steini í hana. Engin áhrif hafi þó gerandi sé ungur að árum, enda ljóst að hann hafi nægan þroska til að gera sér grein fyrir eðli og afleiðingum háttseminnar. Verði talið sannað að A hafi kastað í bifreiðina með þeim afleiðingum að tjón varð sé því ljóst að tjónið sé undanskilið samkvæmt 65. gr. skilmála, þar sem fram kemur að félagið beri ekki ábyrgð á tjóni sem valdið er af ásetningi.

Í bréfi M frá 14. júlí 2019 er því hafnað að gögn málsins séu óljós. Aldrei hafi annað verið sagt en að steini/grjóti hafi verið kastað í bílinn, enda var enginn snjór þegar atvikið átti sér stað. Þá fylgi með reikningur frá Víkurós, sem gerði við bifreiðina.

Álit

Í lögregluskýrslu er það viðurkennt að A hafi kastað grjóti í átt að bifreið M. Í sömu skýrslu hafnar annar drengur því að hafa kastað í bifreiðina og því liggur ekki annað fyrir en að A hafi einn kastað í átt að bifreiðinni og verður slík hegðun metin honum til gáleysis. Jafnframt liggur fyrir reikningur frá verkstæði sem gerði við skemmdir á toppi bifreiðarinnar og telst því sannað að tjón hafi orðið. V ber sönnunarbyrði fyrir því að tjóninu hafi verið valdið af ásetningi og hefur sú sönnun ekki tekist. Þar af leiðandi á undanþáguákvæði í vátryggingarskilmálum, sbr. 65. gr. þeirra, ekki við í málinu. Tjónið fellur því undir ábyrgðartryggingu sem foreldrar A eru með hjá V og fæst því bætt úr tryggingunni

Niðurstaða.

Tjón á bifreið bætist úr ábyrgðartryggingu fjölskylduþryggingar sem foreldrar A voru með hjá V.

Reykjavík, 20. ágúst 2019.

Sigurður Óli Kolbeinsson lögm.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.